

MARCIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csötörtök

127. szám.

Pest, augusztus 10. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizetheti csak a kiadó-
ton Kunewalder házában, vidékre a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapestén házhözfordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnyegyedre Budapestén 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Volt egyszer hon nem volt, egy erdélyi Gubernátor, kinek keserves emlékü neve Teleki József.

Soha országban név még illy portentum nem vala, és rögtön megkövezék azokat, kik e név ellen csak egy ártatlan kis kukkot mertek volna tenni.

Hanem elkövetkezének a halvány fényű őszi napok s az emberek kik az illusoriná előzmények után gyümölcsöt reméltek vala, oh begyönyörűen hoppon maradának.

Az a nagy nevű Teleki kihez a testvérhon a táblabírói nyelv szerint annyi hő reményeket csatolt, ma előttünk a kisszerűség legalsóbb lépcsőjén áll.

Ollyan ő mint a mesebeli róka lárvája, melyet midőn az idő megfordított, egészen üresnek és hasznavehetlennék találunk.

Találja ki az olvasó mért kerítünk mi e cikkecskének illy messziről összekeresett fenekeket?

Már akár miért de azért csakugyan nem, hogy Teleki József táblabíró-czéhmaster uramat még inkább népszerűtlenné akarnánk tenni. Erre már nincs szükség, ő gubernátorsága az időkől úgy is le van főzve. — Ugy áll ő lekoppasztva mint dér után a szőlőtöke.

Ollyan emberről volna érdemes 1848-ban hosszasan discourálni, ki most jobbra balra azon sunyog, hogy az erdélyi gubernium még tovább is fenmaradjon?

A gubernium fenmaradása! hogy egy lehető repeal esetére legyen a vezetőknek mibe kapaszkodniok!

A ki így gondolkozik, az saját magára, és felfogási tehetségére mondja ki az ítéletet.

Nagyon megköszönök azt az a la Teleki József értelmezett uniót, mellyben a gonosznak ezen legtermékenyebb magja, a gubernium maradna fen. Nem így volt az alku! tisztelt római szent birodalombeli gróf, s egyszersmind pápája a magyarországi kalvinista eklézsiáknak.

Hanem az persze hogy bosszantja az embert, ha illy ócska gondolkozásu emberek bárdolatlan közbeszólásaikkal a haza ügyeit a jó kerékvágásból kifordítani próbálgatják.

Nagyot nőjön, ön Teleki József.

Ennyit bevezetésül. Menjünk át azon talány megfejtésére, hogy tudniillik mért kezdjük mi mai cikkünket azzal, hogy Teleki József exgubernátor urral egy kicsit coquetteirozgatunk.

Hát bizony csak egy rossz hasonlatosságot akartunk tenni.

Épen így vagyunk jelen ministeriumunkkal. Midőn ellenőkben mi először felléptünk, bizony kevés hibáztott, hogy valósággal meg nem köveztek.

Irányukban a bizodalom határtalan volt. Egy Battyányi, Deák, Klauzál független felelős magyar ministerium minden képzelhető kívánságokat túlhaladott.

Nagy örömmel hirdetjük a pártnak, mellynek zászlóján a nemzet függetlenségének jelszava van felírva, hogy e bizodalom roppant épülete dűledez hasadoz bomlik és porladozik.

Örömmel hirdetjük ezt, mert ha ez nem így volna, e hazának jövődjén kétségbe kellene esnünk, miután azon halogató s indolens elem, melly a ministeri tanácsban olly tulnyomó, illy helyzetben mint a mienk, a hazát megmenteni teljességgel nem képes.

Mindezeket, nyájas olvasó nem mi, hanem a kétségbe vonhatlan tények beszélők.

Lássuk csak.

A finanszminister a status pénztárait üresen kapja. A hadügyminister átveszi az ügyek vezérlését, s tapasztalja, hogy a sorkatonaságban új alkotmányunk iránt a rokonszenv minél kisebb.

Illy állapotban az ország egy lázzadó csoporttól nyiltan megtámadatik, a lázzadók segítséget kapnak. Serbiából emberek jönnek, Graetzből fegyverek küldetnek, Bécsből pénz szállítatik hozzájuk.

Mit tegyen a ministerium?

Természetesen azt, mit a radical pártból nekik már az első hónapban tanácsoltak, hogy hívják össze az országgyűlést.

A gyűléssel élkesünk. De végre még is itt vagyunk. Fogjunk hozzá a haza megmentésére.

A ministerium úgy stinlelé, mintha a lóhalálában összerobbantott országgyűlés elébe a haza megmentésére czélzó eszközökön kívül más egyebek nem fognának előterjeszteni.

A ministerium a gyűlés első napjaiban, még a válasz felirati viták előtt felvéteték a katoná s pénzügyet. A kamara ezen rögtönző modor által kellemesen volt meglepetve. Minden jót várt. Azt gondolta, hogy ezután már minden másként minden jobban fog menni. Mert eddig úgy is csak azzal beszélte ki magát a kormány, hogy nincs pénze, nincs katonája.

A ház a kívánt hadi eszközöket megszavazta.

De itt, e szó kimondása után, minden sárba maradt, minden megakadt, s az ügyet a ministerium ellensúlyozása miatt tovább vinni egy paraszthajszállal sem lehet, ha mindjárt mindyájunkat ott álló helyben visz el a manó!

A ministerium idő nap előtt az országot egy rettenetes kelepczébe hozza.

Ég ura! hogy lamentáltak, hogy azért nem tesznek mert nincs pénz, nincs katoná, s midőn előttünk az egyetlen mód azt megszerezni, a törvény felvételét olly ürügyek alatt halasztgatják, mellyek e nemzetet megalázzák, mellyek a magyar nevet a külföldiek előtt teljesen comprometálják.

Az első izben történt elhalasztás egy titkos ülésben történt. Mi történt ott, az nem ide tartozik, a következő rikoltó guny a ministerium belátási tehetségére.

A nagy hosszú orr meg van.

A törvényjavaslat ismét s még pedig aggodalmasan bizonytalan időre ujra el van halasztva.

És miért? mert Mészáros lement az alföldre!

Ugyan ugye? Mészáros uramnak épen az nap reggel, midőn a javaslatot fel kellett volna venni akkor jutott eszébe az elmenetel?

Egy nappal előbb nem tudta, hogy el akar menni!

És van-e ember széles ez országban, ki elhiszi, hogy e katonai törvénynek tárgyalására egy napnál több idő kelljen, ha csak a ministerium olly megrögzötton nem ragaszkodik a sárga fekete zászlókhoz és német commandóhoz?

Ezekért huzzák halasztják a ministerek az ügyet!

Azt remélik, hogy hazánk ege felébe egy nap a legsötétebb vihar fog emelkedni. Póldának okáért, ha Radecki Olaszországban győz béke lesz, s haza jő mint mindenható osztrák minister, s ellenünk fog fordulni.

Illyen, vagy ehhez hasonló pillanatra várnak a ministerek, s akkor a sáppadó követ kamara csze nélkül fogja a német katonát megajánlani.

Az örök végezet e hazának, midőn a három százados járomból kiszabadult, e négy hónapot adta készülétül.

A ministerium, e megbecsülhetlen kedvezését a sorsnak, hideg lelketlenséggel elvesztegette.

Ennyit lehetett e forrásokban gazdag hazában négy hónapok alatt teremteni?

A ki lapjaink közül néhány számot átolvasott tudni fogja, hogy mi a ministeriumról szólva azon férfiakról rossz szándékot soha sem tettünk fel.

Azonban a ministerium egész politikájában épen azon utat követi, mellyet követnének azok kik e nemzetet el akarnák árulni.

Az ország, ne adja az ég, de egy közel jövőben kétségbe esve fog a ministeriumra rárohanni, és kiáltand. Bizalommal környezett kormány hova tetted az elmúlt négy hónapot?

Mit mondjunk arra midőn e ministerium, mint valamely tékozló a nemzet küldötteivel a milliokat érő perczeket itt vesztegeti?

Rettenetesen fogunk e sors, ezen megbecsülhetlen kedvezésének eldözsöléseért lakolni! —

Ülés a képviselők házában aug. 10.

Hosszadalmas ülés volt, azonban alig történt valami.

Néha félórát tartott a zaj, senki szóhoz nem juthatott. Beszéltek, nevettek, jártak jobbra balra. A ház így naponta vesz méltóságából, erejéből, és tekintetéből.

Mind ez azonban tréfa dolog volna, ha a hát térben ama tragicaillag nagyszerű eszme: a haza veszedelme nem tűnnék elő!

Olvasóinkat az ülés két jellemző pontjára tesszük figyelmessé.

Először a tegnapról fenmaradt szavazásra, melly következőleg ütött ki.

Pázmándi módosítására, melly a tegnapi méltóságtejes határozatot egy jesuita szerkezettel akarja megmontani, szavaztak e következők:

Abonyi.	Bonss.
Alaga.	Csiki.
Antal.	Csupor.
Ányos.	Deák Ferencz.
Asztalos.	Décsei.
Bakalovics.	Dedinszki (I)
Bánhidi.	Deskó.
Bartal.	Dobai Kár.
Beniczki.	Duholszki.
Bernát Jós.	Drágos.
Bezerédi Ist.	Dobai Sánd.
Bittó.	Demeter.
Bocsor.	Dmjén.
Boczko D.	Dobozi.
Bogdanovics.	Ekstein.
Boer.	Elek Mi.
Boky L.	Ercsei.
Bogyó.	Eöri.
Boldizsár.	Eitl.
Bónis.	Fábián Gáb.
Boika.	Franczesko.
Brogányi.	Fekete Lőr.
Bólya.	Fesztetics Mik.
Békási.	Fejér.
Betlen Ján.	Fiát Istv.
Berde M.	Fiser.

Fülöp.
Fabini.
Fabian D.
Fejér Laj.
Freund.
Fejér Már.
Fabini.
Fésüs.
Friedenfels.
Gedeon.
Gencsi Jós.
Giczi Kál.
Glavina.
Gorove.
Gosztonyi.
Gyergyai.
Gál J.
Gyulai.
Györfi.
Gaal D.
Groosz.
Halasi.
Hauker.
Hertelendi.
Heteyi Istv.
Heteyi Vincze.
Horvát Öd.
Horvát Jós.
Horvát Fer.
Hunfalvi.
Huszár.
Horvát Ist.
Hauser.
Hegedüs.
Herman.
Illési.
Imrédi.
Ivánka.
Jendrasik.
Jakobi.
Jakubik.
Kacskovics.
Kondó.
Karácsonyi.
Karika.
Kazinczi.
Kéler.
Kendelényi.
Kis Miklós.
Klauzál.
Koller.
Korics.
Kovács L.
Kovács Mikl.
Kovácsich.
Kubicza.
Kund.
Kupricz.
Kricsfalusi.
Kemény Dén.
Korbuly.
Karácsoni.
Koródi Sam.
Kemény Zs.
Latinovics.
Lonyai G.
Lonyai Menyhért.
Ludvig.
Lészai.
Luzinszki.
Mán.
Majercsak.
Mánics.
Martini.
Mártonfi.
Mátyás.
Miháli.
Miskolczi.
Molnár György.
Molnár J.
Móricz A.
Mikó.

Mihalik.
Mikes.
Molnár D.
Meskál.
Nagy Ig.
Nagy J.
Nyéki.
Niczki.
Nagy Károly.
Okolicsányi A.
Okolicsányi L.
Pap Endre.
Pap Móricz.
Pap Zs.
Pap Ján.
Pázmándi.
Pethes J.
Plechl.
Prónay.
Puki Mik.
Putleani.
Pósa.
Popovics.
Repeczki.
Rónai.
Röt.
Rengei.
Rosenfeld.
Rót.
Sebestyén Ign.
Sebestyén L.
Selevér.
Simon Rud.
Simoni Laj.
Sinkay.
Soltész.
Somogyi.
Somosi.
Szabafi S.
Szabó Sánd.
Szalai Ant.
Szapári.
Széchenyi.
Sz. Imrei.
Sz. Iványi Gy.
Szemtics.
Szerb.
Szidor.
Szentai.
Stojanovics.
Szumrák.
Szunyog Rud.
Szabadhegyi Ant.
Szemere.
Szász.
Szász Gy.
Salamon.
Susani.
Snel.
Smid.
Smid M.
Soltész.
Tanárki.
Tar Károly.
Tarnóczi.
Teleki D.
Török B.
Trefort.
Topler Ant.
Tót L.
Torma.
Torma István.
Töpler.
Tanai.
Ujfalusi.
Vadnai.
Várkonyi.
Vermes.
Veszter.
Varga S.
Vörösmarti.
Vass.

Vénig.
Záborszki Al.
Zohorai.
Zako Ist.
Zakó Péter.

Zejk J.
Zelenai.
Zichi.
Zejk Kár.

Összesen 231.

Madarász szerkezetése, melly a tegnapi határozatot fentartja:

Ágoston.	Madarász László.
Ambrus.	Marsovszki.
Angyal.	Martincsek.
Balog.	Mujzer.
Bartos.	Nagy I.
Baternai.	Nagy K.
Bencze.	Neszter.
Bocsko K.	Nyári Pál.
Borsiczki.	Olcsvári.
Buda Sánd.	Olgyai.
Csehi.	Omazta Sig.
Bezerédi Lász.	Palóczy László.
Csertán.	Patai Jós.
Ördög.	Perczel Mór.
Farkas Kár.	Perczel Vincze.
Farkas Pál.	Radnics.
Fekete Laj.	Ragályi.
Frideczki L.	Rucski.
Farkas Laj.	Riskó.
Glac A.	Román.
Gózon I.	Sülye.
Hajós.	Simon Pál.
Horvát Bold.	Simonyi J.
Horvát Péter.	Sríter.
Halász Bódi.	Szabadfi.
Irányi.	Szálé.
Irinyi.	Szacsvai.
Jekelfalusi.	Szeles Laj.
Jakovics.	Szél Jós.
Józsa Kár.	Szirmai Pál.
Kalauz.	Szölke Kár.
Kállai Ödön.	Szüllő.
Kálóczi.	Zemberi.
Komlósi I.	Táncsics.
Kubinyi Fer.	Teleki L.
Kubinyi Flór.	Talián Ede.
Kubinyi Rud.	Vitulai.
László Imre.	Vlád.
Lukács S.	Zaborski.
Luzinszki P.	Zsitvai.
Madarász Jósef.	Gözman.
Madarász Józsa.	Horvát Pét.

Összesen 84.

Vidéki olvasóink tekintetéből megjegyezzük, hogy a kérdés ismét ministerialis volt. Kossuth lételét kötötte hozzá!

És mégis 84! radical szózat!

Első alkalommal csak 36 szavazatunk volt. Jól megyen . . . s ha e proportioban haladunk, egy következő kérdésben meglehet kaphatunk 195: minthogy $36:84=84:195$. Azon esetben tudniillik, ha az oppositio a mostanihoz hasonló erővel fog nőni, a mihez nagy reményeink vannak.

A második nevezetesség.

Boczko Károly radical követ törvényjavaslatot terjesztett elő, hogy Magyarország diplomatikai függetlensége mondassék ki. —

Arról volt szó felvegyék-e ezen javaslatot, ezen a diaetán vagy nem?

Szavaztak.

A baloldal s bal centrum igent mondott.

Batthyáni, Széchenyi, a táblalabirák coblenzével nemre szavaztak. —

Menjünk tovább.

Egy követ indítványozta, hogy ezután előleges kárpótlás nélkül senkinek az országban engedmények ne adassanak: (Érted szőlődésma, zsellérek, regalék.)

Erre Battyányi, Széchényi nagy móhon felállottak, a jobb oldal szinte, de irtóztató minoritásban maradiak!

Ez olvasó tény — ez rettenetesen világosan beszél. — A ministerium olygarchicus elemének nem kell az ország diplomaticai függelensége, hanem annál inkább gondolkodni rá, hogy a szőlődésma valahogy el ne engedessék.

Ez sem szól világosan? — Nem elég ez, hogy átlássunk lelkükön, hogy mit akarnak ott némellyek?

Aug. 10.

A képviseleti tábla mai ülésében egy petítio nyújtott be, a pesti önkéntes tűzérseg nevében.

Mult szombaton az Uj épületben két közember botoztatott a Turszki ezredből, önkéntes tűzereink e barbar bánás látására, siettek polgár és bajtársaikat megszabadítani, mit lehetni annyival jogosabbnak gondolták, mivel a botozást eltöröltnek, s így csak egyes zsarnokság kifolyásának lenni hitték.

Ennél fogva néhányan közülök — a fegyelem illy áthágásáért — börtönbe vitettek.

A többi egy petítióval járult a ministeri tanácsához; a ministerelnök azonban a folyamódokat megkérdező „ha nem tudják e mit mond a reglement; s közember ministernek panaszol?“, s forduljt parancsolva kiutasítá őket szobájából.

Igy készült a petítio, melly a képviselők elébe jutott, s mellyben az eset elbeszélése folytán a börtönben levők kibocsátatásának eszközlése, vagy az egész csapatnak, mint egyaránt hibásnak közösen megbüntetése, egyszersmind a botozás eltörölésének kimondása kéretik.

Mi nem szoktuk ifju barátink törvényszerűségét legyezgetni; ezt megmutattuk több, hasonló események tárgyában tett nyilatkozatainkkal; s most sem késünk, jelen tettöket megrovásra, és büntetésre méltónak nyilatkoztatni, bár megvalljuk, hogy helyökben léve magunk is feleltük volna a rideg fegyelem szabályait, s csak meleg keblünk sugallatát követve, siettünk volna a baromi büntetés alatt levő embertársunk felszabadítására.

Tűzereink tette olly hiba, melly fegyelmi büntetést érdemel, de hibájok olly tett, mellyért egy emberbaráti meleg kézszerítást érdemlenek.

És mi is szeretnők tudni, ha a botozás csakugyan nincsen-e még eltörölve a sorkatonaságnál? mint ezt pár tiszték, tűzereinknek erősíték.

Mi világosan emlékszünk, hogy a bécsi hivatalos lapban egy rendeletet olvastunk, melly szerint a botozás eltöröltetett. Arra nem emlékszünk, ha valljon e rendelet, a magyar hadi tárczának az osztráktól elválása után adatott e ki?

de azt tudjuk, hogy a botozásnak bár mellyik esetben sem volna szabad nálunk sem létezni.

Avagy tán még most is erősségeket kell elősorolnunk, e barbarismus megszüntetésének indoklására?

Ott van a mult szombati egyik szerencsétlen, ki 103 olvasd száz háromszor állott ki botbüntetést s a 104-ik alól társai által szabadított fel. Gondoljatok e hallatlan recedivákra, s beszéljete meg bot általi javításról.

Még csak a ministerelnök által, folyamódó tűzereinknek adott válasza nézve kívánjuk megjegyezni azt, hogy jó volna a ministerelnöknek a régi Kriegerrecht czopfos eszméből kigyógyulni. E szerint igaz, hogy ha a közember magát igazságtalanul büntetettnek érezve, kapitányja előtt hadnagyát bevádolta 25 hittal, ha innen Majórához ment 50-el jutalmaztatott, s ha kitaró legény, és ollyan volt; der die Stockschlaege hat recht gut beiessen können Generalja előtti utolsó panaszával a 100 at is elnyerhette.

Ez idők eltölttek s a nép a koronás fővel szemtől szemben beszél, s nem bókol az antichambre aranykulcsos, hosszukéjú és síma nyelvű kamarásai előtt, bizony egy ministernek sem fogna az derogálni — ha mindjárt elnök s e mellett gróf is — ha egy egész testület nevében járó kérelmeseket kihallgatná.

Ezzel nem azt akarjuk mondani, mintha mi azt kívánnók, hogy a közember már most minden alsóbb és rendes fokozatokat átugorva, minden bajában és képzelt igazában a ministerekhez szaladjon; éppen nem: mi csak azt ohajtjuk, hogy egy illy esetben — s kivált jelen ingerült állapotaink közepette — midön a sorkatonaságheli némelly tiszték idegen és ellenséges érzelmeiről meggyőző példákat látunk, saját véreink, e haza — ez édes közanyánk — fainak, kik szívük vérét készek ügyünkért ontani ollyas grand seigneuritónussal kiutasító felelet ne adatnék, hanem ha haluton járnak, utasítsanak a jóra komolyan, de nem lóhátrul.

A szelid méltóságnak sokkal inkább imponal mint az a gögös fitymálás, ezt kineveti az ember, amaz előtt pedig még az átalakodott bűnös is tisztelettel hajlik meg.

Törüljétek el a botozást mi előbb, ha még eltörölve nem volna: ha pedig el van, szigoron büntessétek a zsarnok botoztatókat.

Csernátoni.

Épen olvassuk hiteles lapokban, hogy augusztus 1-jén a pest-budai német-egylet ismét nagy egyetemes gyűlést tartott, a melly nyolcz tagból állott; tárgy pedig még kevesebb volt mint személy és ügy, hogy legalább valami történjék, azon lapokat keresték elő, a mellyekben természetesen nem dicsérőleg a „Pesth-Ofner deutscher Verein“ előhozatik, e végett magát boszulni akorván, mint azt egy olly originális társaságtól várni lehet, a lapokat nagy arszlányi dühben szétlépték. Budapest városának németajku de magyarlelkű polgárságnak dicséretére jósolni merjük, hogy az „Eisele-Beisele“ Clubb fenállani nem fog és a legközelebbi hagoközgyűlés ismét több től nem

álland minteddig. Hogy pedig akkor egy tárggyal több legyen a lapok szétlépésén kívül, három rejtélyt bátorkodom ajánlani, mellyek megoldását is fejtörés kikerülése végett ide melléklelem. 1) Miért van a német Clubbnak az elnökön kívül legalább hét tagra szüksége, ha valami okosat végezni akar? felelet: mert közösségesen a német valamelly okos dolog el-, és feltalálására legalább hét tagra szorul, minck tanuságára az ismért példabeszédet „hét sváb egy nyúl után“ hozzuk elő. 2) Miért nevezetetik egy bizonyos kellemetlen férgeske svábnak? felelet: mert az ugynevezett zopfos feketesárga színű „Spiesbürgerek“ között, féjdalom ollyanok is találhatnak, kik inkább a nyárat mint a polgárságot érdemlik.

F. Frigyes.

A párizsi „National“ augusztus 2-ai számában következők vannak Magyarországról:

— — — Julius 10-én Kossuth finanszminister főhiván az országgyűlés hazafiságát a népképviselőktől 200,000 katonát nyert. Ezen erők Magyarország és a magyar szabadság ellenségei ellen adattak meg. A nemzetgyűlés és az ország így értette ezt. Ez tűnik ki mind Kossuth beszédéből mind pedig az általános lelkesedésből, mellyet indítványa fogadtatott. Milly nagy lehetett tehát a gyűlés ijedsége, midön kevéssel utóbb a ministerium azt nyilatkozatta, hogy 50,000 ember Ausztria rendelkezése alá fog adatni Olaszország ellen!

A ministerium iparkodott e nem várt háttfordítást igazolni, Magyarország veszélyeit fejtegetvén. Mi ismerjük e veszélyeket. Az orosz ott az ország keleti határainál táboroz, s kész a nép legkisebb mozdulatára is az absolutismust segíteni. Ausztria nyugotról fenyegetőzik, délre pedig a magyar haderőt a föllázadt illyrek foglalkoztatják, kiket Ausztria fegyverzett föl. E zarvarban a ministerium, nem tartván magát eléggé erősnek arra, hogy a vészes küzdést egyedül megbírja, ezen utat választotta, minél fogva egy részről letezik fegyvereiket a lázadók, más részről pedig segítség küldetik Olaszországba az ausztriai sereghez. Ez az alku véleményünk szerint Magyarország részéről nem kevéssé eszélytelen, mint vétkes. Igen is tudjuk, hogy az a 200,000 ember, kiknek kiállítását elbatározta, hogy általok minden ellenségei ellen, bár kik legyenek ezek, védve legyen, még csak papíron van. Fölfogjuk, hogy a magyaroknak időt nyerni annyi, mint mindent nyerni. De azt is tudjuk, hogy rájuk nézve semmi sem veszebelesebb, mint ha az ausztriai politika köpenybe burkolóznak.

Bizonyos-e benne a magyar ministerium, hogy Ausztria őszinte? s ha mindjárt őszinte is Ausztria, disponálhat-e ez korlátlan úrként a föllázadt illirekkel, s nincs-e azok által kijátszva? Nehezen lehetne e hitetni velünk, miszerint Magyarország megmentésére a legjobb mód az, hogy 50,000 védőjét elvegyék tőle, s elküldjék azokat az olasz szabadság eltiprására. Ne feledje el Ma-

gyarországot, hogy a mi őt elenyészhetlenné teszi, nem egyéb, mint az, hogy keleti Európában ő képviseli a szabadságot és demáciát. Ő meggyőzhetetlen, míg a zászlóhoz hű marad. Ha az abszolutizmussal szövetségbe lép, és méltán dől el, hogy életét más népekre hagyja, kik erre érdemesebbek, s kik őt eltörlik és helyét betöltik. Az is világos, hogy a magyar ministerium tévútra viszi az országot, midőn a bécsi politikát fogadja el. A pesti forradalom öngyilkos lesz az által, ha a milanoi forradalommal harcol. Ha Kossuth ur teljesíti vala azt, mit még a minap is vártak tőle honfitársai, visszadobta volna Ausztria alkuját és a legesélyesebb, ámár látszólag legmerészebb részre állván Magyarország revolutionalis erejét hitta volna föl, s ismeretlen hatalmakat látott volna partra szállani. Mivé leendett az illyr szabadás, ha Magyarország védő és támadó szövetséget kötött volna Franciaország pártfogása alatt Olaszországgal?

A legközelebbi újságokból kétségkívül azt fogjuk hallani, hogy Magyarország protestál kormányja ellen. Ha a ministerium erősen el van határozva fontartani az austriai politikát, hisszük, hogy orélyes és mindenható ellenzékre talál a népgyűlésben, mellyek marczius hónap folyamán a nemzeti muzeum udvarán tartattak. Gyűlekezzenek össze ismét, miután még hátra van a hazá megmentése! hadd iblese át ama democraticus szellem, melly oly erős volt a forradalom napjaiban! és ha a főnálló kormány lemond azon szellemtől, melly őt tereemtette, ragadják a radicalis honfiak kezébe azon hatalmat, melly őket ekkor illeti! Ők, nem kótkedünk benne, ki fogják emelni, Magyarországot azon ideilen helyzetből, mellyben az ország Austria irányában még van.

HIRDETÉSEK.

Jelentés.

Miskolczon honosult színész mindenki előtt gyűlöletes R á c z nevét, mellyet a jóérzésű hazafiu borzadás nélkül nem hallhat, Sándorfi névvel cserélte fel, mit ezennel nyilvánossá tesz.

Zongoratanító

Keresetetik, ki magyar vagy olasz legyen. Bővebb tudósítást, erről kaphatni bálványúczában 183. sz. alatt 1 emeletben. Dr. Malatides úrnál.

Oszwald testvérek,

a József téren,

ajánlják a nemzeti őrsereg számára szabály szerinti kész munkákat, mint: lovaskardokat, lószerszám és kardszijra való Alpacca-fém-vasakat — gyalogsági aczélkardokat; gombokat Alpaccafém- és összetételből, csákóra vagy töltestárczára való czimereket.

NB. Ugyanúgy lesznek legközelebbi alkalmammal töltestárcza-, kard-, és kőzónáságos meg vágászurnyokra való szíjak is kaphatók.

Singer Ignác és társ

újan nyitott férfruhatarában, nagyhídútcza 9 számú Haris-főle házában kész

nemzeti egyenruhák,

mint: buzavirág-kék atilák, szürke posztó- vagy toskingnadrággal együtt 16—18 pf.

szürke köpenyek

pedig 7—8 pfjávali jutányos áron kaphatók.

Hasonló öltözetek elkészítése vagy szállítása megrendelés útján egész századok számára is a leggyorábban eszközöltetik.

V á c z o n

baráttéren a 10. számú egész ház jövő sz. Mihály-napra kiadandó, melly áll 7 szobából (ezek közt öt ki van festve), 2 konyhából; egy kis és egy 800 akóra való pinczéből és egy házi nagy kocsiszinből; továbbá 8 darab marhára való istállóból, 2 kamarából, sertésólakból, 4 padlás-, nagy-udvar-és egy kis kertből az útczára. Ez iránt a fennevezett házában értekezhetni.

Hevesi dinnyék.

A József téren, 223. számú ház gondviselőjénél, mindennap a legillendőbb áron kaphatók. Ezen élvezetes gyümölcsfajból minden héten kétszer új szállítás érkezik.

Magyar központi vasút.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat	reggeli 6 órak.
" " Tehervonat	délben 11 ó. 45 p.
" " személyvonat	délután 2 óra.
Szolnokból Pestre. Tehervonat	reggeli 3 óra 45 percz.
" " Személyvonat	reggeli 6 óra 25 perczkor.
" " Személyvonat	délután 2 óra 15 perczkor.
Pestről Váczfélé reggel	6 óra 30 percz.
" " délután	2 óra 30 "
" " " " " " " "	5 " 30 "
Vácztól Pestfelé reggel	8 órakor
" " délután	4 "
" " " " " " " "	7 "

A magyar központi vasút igazgatósága által.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győrreli közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

" Szegedre: minden szordán és szombaton.

" Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

" Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra: minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.